

— Маро-Марченце, мила другарчице! Ела душке, слазна дружке, ела да си поиграемъ съ тази топчица, люлка ще направя, па ще те люлѣя, пѣсенъ ще ти пѣя:

„Спи, Маро-Марушке,
Спи хубава дружке,
Тра ла-ла, тра ла ла,
Тра-ла, ла ла, тра ла ла-ла“ . . .

Тѣй прѣкарва Цвѣтанка врѣмето си: пише, чете, рисува, играе съ кукличката си, и най много пѣе . . . Изрежда всички училищни пѣсни, па слѣдъ това почва и самичка да си измислюва хубави, дѣтски пѣсенцици . . .

Сега тя нарисува кончета и весело си тананика: